

૫૨૫૩

૫૨૫૩

શ્રી ગણેશાયનમઃ

અરાઠસે નવાણુની

મેધ પ્રાર્થના.

રચનાર

છોટમલાલ દોલતરાય મેતાજી.

છપાની પ્રસિદ્ધ કરનાર

જેઠાલાલ રણછોડ

અમદાવાદ

સિવિલ હસ્પીટાલ સામે પાનાબામની વાડાના

મેડા ઉપર “વિશ્વેશ્વર” પ્રેસમાં

છપ્યેરદાસ જેઠણદાસે છ.પી.

સંવત ૧૯૫૫

સને ૧૯૬૬

કિમત ૦—૨—૦

શ્રી અર્પણ પત્રિકા

મહાનંદ્યાળુ, પરદુષ્કર્મજન, પરોપકારો, ગુણસાગર, ઉદાર,
વિદ્વતા સુમટ, ગંભીર, પરમધાર્મિક, પુન્યવંત, વિચારશીલ, અનુ
ભવી, જ્ઞાનભંડાર, દેશોદ્ધેજક, પરમ ભક્ત, પુણ્ય પીતાસમાન,
સ્વર્ગસ્થ મુરખી દાદા રા. રા. સુરજરામ સારાભાઈ.

આપના અથાગ ઉપકાર તમે ઉછરેલો અને આપના ગુણના
આશીર્વાદ થવા દીવસ નદી મળવાથી આ ૧૯૪૪ ના દુકાળમાં
મેં પ્રાર્થના નામની યથાશક્તિ અને જ્ઞાના અનુસાર મારાથી લ
ખાયલું નાનું પુસ્તક આપને અર્પણ કરું છું જે આપના બાળક
નું ગણી અથાગ મમતાથી સ્વીકારશે. અ.વ.

આપના અથાગ ઉપકારના બોળ તમે વહન કરનારો
હતા.

દાહરો.

રસમ ગુણવંતા અને ધાર્મિક પરમ ઉદાર,
પરોપકારી વિરલ નર, જ્ઞાન તણા ભંડાર.
પાળી પેશી મોટો કાંધો, અગણીત જે ઉપકાર;
કષ્ટ પેરે વળું કરું, યથા શક્તિ વિસ્તાર.
સારાભાઈ શુભ કુળ ગણી, દિવસ જ્યોત પ્રકાશ.
કીર્તિ પ્રસારી આ કાળમાં, ગયા આપ આકાશ.
લઘુ જેષ્ટને મુકીને, પધારી આ સ્વધામ.
સુશીક્ષણ ઉપદેશમાં, અમર થયું છે નામ.
સાઠોદરી જ્ઞાતી વિષે, જન્મ લઈ ધન ધામ;
મુકી સ્વર્ગમાં સંચર્યા, પોને સુરજરામ.
અદ્યમતી અર્પણ કરું, મેં પ્રાર્થના આજ.
કરજો ભક્તમણ મેઘને, લે રૈયતની દાજ.
તા. સાત ઓગસ્ટમાં રમ્યું નીરખી દુકાળ,
મેંધરાજ રક્ષણ કરો, કહે દીન હોટમલાલ.

પ્રસ્તાવના.

પ્રિય મિત્રો સદગૃહસ્થો તથા મુરખીઓ.

વિશેષ આ મારો બહાર પડવાનો પ્રથમજ પ્રયાસ છે તેને ઉત્તેજન આપનાર પુસ્તકને છેડે અપાયલા નામ વાળા મારા સ્નેહીઓ છે. દુકાળનો સમય વૃષ્ટી પિનાની પીડાતી પ્રજા દુખી થતાં પશુ પક્ષીઓની દૃઢ લેનાર મેઘરાજની પ્રાર્થના કરવા મેઘ પ્રાર્થના નામની આ નાની ગ્રંથાવળી મારી અદ્ય સમજ અનુસાર હાલના સમયને અનુસરી નાટકના રાગમાં જેથી શોખીન જુવાનીઓએ ગમત સાથે રમતમાં મેઘની પ્રાર્થના કરવા મને અને શોખથી વાંચે જેથી ધર્મનો રસ્તો સારો ખુલે. મેઘ રીઝે. અને કંઈ કરતાં વૃષ્ટી થાય એજ મારો ઉદ્દેશ છે. હું કંઈ કરી નથી અગર કવી કેવડાવવા ઇચ્છતો પણ નવી કૃત ગાંડા ઘેરા શબ્દે મેઘને રીઝવેલો. અને સર્વની દાદ સાંભળી મેઘ દય કરે એજ પ્રાર્થના છે. પ્રસ્તાવનાને અંતે મારે મારા મીત્ર મી. જેઠાલાલ રજુહોડનો અત્યંત હપકાર માનવાનો છે કે જેણે મારા લાઘેલા શ્રમને સફળ કીધો છે.

લી૦ કર્તા.

મેધ પ્રાર્થના.

શાદૃલ

છો સુખદાઇ સરસ્વતી પ્રાણમુ હું, પામે પડુ સારદા;
 ટાળી પાપ અમાપ આપી બુદ્ધી, સર્વે હરો આપદા.
 લાવો કાવ્ય રચન તણો, ઉરમાંય હેષે ભર્યો;
 લખવા આપ કૃપા થકી મન ધર્યું, પરમાર્થે સ્વાર્થે સર્વો.
 હો દર્શન શુભી પ્રાર્થના, સૃષ્ટી સૌ ઝખી રહી.
 લવલેશ ચેત પડે નહીં સૌ ઉરે, રંક પ્રજા ભજી રહી.
 તજ તું હઠ પ્રીય મેધ આમ કુર થાવું તુને ના થટે.
 રાજી નહીં વૈકુંઠનાથ આથો, બકત જનો જોરટે.
 યશ લે તુ થમ દયાળુ નાથ, આવી શાંતી કરે સૌ સ્થળે.
 મે ધર્યું હજુએ ન કેમ આવે, પુરી પરીક્ષા કરે.
 તાજી ધર્મ કસોટીએ કનકતો, રાજનગરી ખરી.
 જીવો ધર્મ ને ધર્મમાં મચી રહી ઉદારતા આદરી.

રાગ પરજીઓ.

અરે હાય હાયરે વરસાદ હજુએ ના આવીઓ;
 મેધરાજ તને કોણે ભમાવીઓ, દયાદીણુ કરી કૂર બનાવીઓ.
 સારા દેશને દુકાળમાં સપડાવીઓ. રે હાય.
 ધાડ આવી આવી સૌ કરે છે, તારા ત્રાસથી લોક થરથરે છે.
 પ્રસન્ન કરવા તુને તો કરે છે, શું થાશે થાશે દીલ ડરે છે રે હાય હાય.
 શાણી સરકારે દાંડી પીટાવી, કરવા તારે માટે શેહેર ઉજાણી.
 પુરી કીધો અસલી કહાણી, તોએ તેતો દયા દીલ ન આણીરે હાય.

મદા અદઃ મુસલમાન વીર, પઢયા નીમાજ સાબરમતી તીર.
 ઉપાસોથી આવકે શરોર, દબ્ધ કીધા ધરીને દ્રઢ ધીર. રે હાય.
 કહે નથ શેઠે શું ન્યુન રાખા, તારું અંતઃકરણ દે પ્રકાશી.
 હીંદુઓએ ન રાખ્યું કંઈ બાકી, કલેક્ટરનો છે સુર્યદેવ સાખી રે હાય.
 દુખ અમલ્ય લોક ખમે છે, તારી પ્રાર્થના કરતા બમે છે.
 શીશું બજો પેણુ જંજતા રમેછે; બહાલા વરસાદ આમ શુંદમે છે. રે હા.
 શું પૃથ્વીનું પુન્ય પરવાયું; આખા જગતમાં ધર્મીન ધાર્યું.
 આમ સર્વતું સુખ વિદાયું; આવું અવળું શું દીલમાં વીચાર્યું. અરે હાય.
 નમ્ર પ્રાર્થના ઉર ધરી લેજે; સાચો સદેશો છોટમને કેજે.
 હતો દયાળુ તેવો તું રેજે, અદ્ય સમયમાં દર્શન દેજે. અરે હાય.

પાટણના નૃપ નથી તુજ મેહોલે પદમણી નારા એ રાહ.

કરી કૃપા દ્રષ્ટી વૃષ્ટી સૃષ્ટીમાં કરો મેધરાય;

રંક જનતા મન અતી દુખાય, રૈયત દુકાળ થકી પીડાય,
 પશુ પક્ષીઓ ધાન્ય વિના હીણ બાગી થઈ અચડાય. કરી.
 જંગલ ફરી વળતાં જરી નહીં ધાસ. ધાન્ય તૃણમાત્ર તણી શી આશ;
 વારી નહીં નદી કુવા આકાશ.

દુખ હરવું, સુખ કરવું એ છે તારે હસ્ત ઉપાય. કરી.

સુણું ચોપાસ આજ પોકાર;

પ્રબળ લુંટારાના પોબર,

ડરે દુર્મળ મનની મોઝાર.

મથી ચુકી સરહાર શાણી પણ હવે પુર્ણ ગમરાય. કરી.

ગયા રણછોડલાલ હદાર, દીવા અગણીત જેણે ઉપકાર;

પાણી પોચાડ્યું ઠગેઠાર.

અદેખાઈશું ઉરમાં આણું બંધ કરી તે જમાય, કરી.

ધટે નહીં આવું એ મહારાજ, જશે આમાં તો તારી હાજ;

ખુટચું પાણી જ્યાં તારું રાજ.

હજી સમય છે આવણુ કરો જે સાજ ત્વરાથી સમય. કરી.

હજી છે રાજ નગરમાં પુન્ય, હયાને ધર્મ તણું છે મુળ;

આવો કેમ ભાસે અમને શુન્ય.

કેમ ન લે તું દાદ હૃદયપર પ્રકાશ કર મહારાય. કરી.

કઠોરતા ઝાઝી જે કીધી, ગાળ જે દેશ તણી લીધી;

ઉઠળવા આંતરડી દીધી.

અપીલ કરીશું વૈકુંઠપતીને ત્યાં સેશનમાં ન્યાય. કરી.

કરે નહીં કેમ કાંઈ વિચાર, જુએ નહીં જરી એ સાર અસાર;

માની શું અપરીમીત ઉપકાર.

આટલી અર્જથી કર્જ સમજી તુજ કર્જ અદા કર રાય. કરી.

છોટમ ઝાઝુ કેટલું કરો, સહન તું ક્યાં સુધી કરી રેશે;

ટપક લઈ મેણું ટાળી દેશે.

જય જય જય જય મેઘરાજ, વરસાવ પાણી ચોધાર. કરી.

પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીંરે એ રાહ.

કરી અમી દ્રષ્ટી વૈકુંઠપતી આરા કરોરે.

રીસાણો છે હમશું મેઘરાજ મહારાજ;

મનાવી સમજવીને મોકલવા અંતર ધરોરે. મનાવી.

સૂર્ય પીતાએ શરમાવી છે ઝગકતી વીજળીરે;

તારા ગણતું સૈન્ય લઈ અંદ્ર ફરે આકાશ. મનાવી.

ધંદ્ર દેવ શા રોષથી, ગટકાળો છે મેઘ;

પુજ્ય પીતા તું જગતનો, રપટ કરો તમ ભેદ,

શા પાપ અમાપે તીવ્ર નજર કરી સોપરે,

વૃષ્ટી વીનાની સૃષ્ટી જળ વિષ્ણુ મીન સમાન. મનાવી.

નીરંતર રજની વિશે, આશા આપે હમેશ;
પણ ભરાય ક્યાં ધડીકમાં, ધરીને જુજવા વેશ.

અહા ઉત્પન્ન કરી સૃષ્ટી કૃષ્ટીને કારણે;
જો ને પોઠારે છે અનાથ તારાં બાળ. મનાવી.

શંકર વિશ્વંભર વિભો, તજ્ઞે તમારું ધ્યાન;

ભક્ત જનો પીડાય છે, સુણો તેમનું ધ્યાન.

દીયો કાંઈક શીખામણ કઠણ હૃદયના મેહનેરે;
માનેતો મોકલજો રાજનગર મોઝાર. મનાવી.

કળીયુગ તણી નહીં મૈત્રી હજી કળી કાળમાંરે;
જ્યાં સુધી ધર્મ દોરત છે સર્વ તણો જીવજન. મનાવી.

દયા ધર્મકો મુલહે, પાપ મુલ અભીમાન;

સત સંગત નવ છાંડીએ, જળ લગઘટમે પ્રાન.

જ્યાં સુધી દુહો છોટમ કહે, સર્વ હૃદયમહીરે;
ત્યાં સુધી કરે તું વૃથા તાર રમખાણ. મનાવી.

રાખે કાચા કાન, થશે બહુ હેરાન. એ રાહ.

અરે મેધરાય, આતે શું કેવાય; કરોને કૃપાય, તોતો ઠીક તોતો ઠીક.

આવો ધર્યો ટેક, ધટે નહીં છેક; રાખો કંઈ વિવેક, તોતો ઠીક. (૨)

ધરો સૌ ધ્યાન, જનો મેધ ગાન; કરો પુન્ય દાન, તોતો ઠીક. (૨)

અરે ઇંદ્ર દેવ, નમ્ર નીત્ય મેવ; મોકલ જલ્દી મેહ, તોતો ઠીક. (૨)

શાણી સરકાર, ઉપાયો હજાર; યોજેછે અપાર, તોતો ઠીક. (૨)

કલેકટર બહાદુર, વીચારીને ઉર; બક્ષે બરપુર, તોતો ઠીક. (૨)

વૃક્ષો કાપવા, રંકોને રજ; ફરકાવી ધ્વજ. તોતો ઠીક. (૨)

પ્રાણીઓ પીડાય, વીના ધાસ હાય; વરસાદ જો થાય. તોતો ઠીક. (૨)

નમશેઠ હાલ, જુએ છે દુકાલ; ધરે ધર્મ ઢલ. તોતો ઠીક. (૨)
છોટમ કહે સાર, આ મેઘ ચોધાર; વરસાવે એકવાર. તોતો ઠીક. (૨)

અળ અલે ન મોહન તેરા, લે ચલુ ગુરૂ મે મેરા.

કરકૃપા મેઘ મહારાજ, કેમ લેવા બેઠો લાજ;
જુઓ દયા રાજનગરની, થઈ કેવી મેઘ વગરની.
આ આવજુ-માસજ આલ્યો, નવ રેતો કોઇતો ખાળ્યો;
આ વખતે ન નજરે બાળ્યો, ગયો તું ક્યાય—આવને હયાંય—
શાંતી કંઈ થા—સફળ કર કાજ, કેમ લેવા બેઠો લાજ. કરકૃપા.
તુજ રંક પ્રજા પીડાય, વીણુ ધાન્ય કેમ જાય;
જૂએ પશુ પક્ષી મરી જાય—કરી કૃપાય—આવી કર સાજ—
સીદ્ધ સૌ થાય—મનોરથ રાજ, કેમ લેવા બેઠો લાજ. કરકૃપા.
ઘટે નહીં ઇન્દ્ર તુને આવું, તુજ અનાથ જાળ રીખાવું;
આમાં શું સારું થાવું, અગાધ—અમાપ—અમારાં પાપ—
કરોને માફ—સુણીને દાદ—કેમ લેવા બેઠો લાજ. કરકૃપા.
બ્રહ્મપુરીમાં બ્રહ્મા બેઠા શંકર કેલસે પેદા, વિશ્વ વૈકુંઠે છેડા;
સુણે કોણ વાત—અરે વરસાદ—કરીને યાદ—મોકલો જાજ—
કેમ લેવા બેઠો લાજ. કરી કૃપા.

અરે જગી દેવ સૌ ઉઠો, છોટમ વિનવતો ઉભો;
તરા થકી મેઘને છુટો;
મુકો આવાર—વરસે ચોધાર—જય જયકાર—યાય મહારાજ—
કેમ લેવા બેઠો લાજ. કરી કૃપા.

શું નટવર વસંત થઈ થઈ નાચી રહ્યો. એ રાહ.

શું ઇન્દ્ર દેવ દેવ પોઠીએ ઉંધી ગયા,

ઉંધી ગયા વરણને સાથ લઈ ગયા.

શું.

નીંદ્રા દેવી દેવને, મુકત કરો ઘડી રૂં
 પ્રવળ તંત્ર છે તાલારો, સુણવાદે પોકાર. શું.
 મેઘ વૃષ્ટી વીનાના, રંકા પંડાય અતી,
 અનાજ ધાન્ય પાન્ય સર્વ મોંઘા થઈ ગયાં;
 મોંઘા થઈ ગયાં, ગરીબો ટળવળે રહ્યાં. શું.
 સર્ત થઈ શું સુર્ય શું, દાર જીતની હોડ;
 પાડે પાડા ભરી મરે, ત્યાં ઝાડાંનો ખોડ.
 ચંદ્રસેના લઈને નીત્ય નીત્ય વાદળને ઘેરે છે;
 તારી ગગડાટ કરતી ફેજ, વાયુ દેવ વેરે છે.
 ચંદ્ર સુર્ય સામે પડ્યા, કે વાયુનો વેગ;
 કોણ નડે તુને માર્ગમાં, કહે શોછે ત્યાં બેઠ.
 નડતા દેવોને અમે લટતા પજે પડીશું;
 રીઝવશું પ્રાર્થના કરી રહ્યા રહ્યા—શું.
 તારા ગણ તુજ મશ્કરી; કરતાં વારવાર;
 એક એકને કાનમાં, મેઘની થઈ છે દાર.
 છાટમ કહે—ત્રોક—ચોક—શોખમાં સુણાને સારા;
 ગોવંદનધારીને પોકારી રહ્યા—શું.

ખંધ કીલસો બાપુ છે શું કામ.—એ રાહ-

મેઘરાજ થયો ફર આમ, તુને જાજે ન આવું રે
 લોક દુનીયાનું દીવગાંર તમામ.
 શારે અધર્મથી જરી ન સુણતો, જોતો ન ધર્મનાં કામ, તુને.
 આવણીની જળ ભરી વાદળાઓ, ખાલી કરે કોણ કામ. તુને.
 અપાડ માંદી જરી ન વરસ્યો. કહે ચોમાસુ કોનું નામ. તુને.
 સ્તુતી પ્રાર્થના કરતા ભમે છે, સજ્જન વિદ્વાન આઠ જામ. તુને.

ધર્મ ધર્મ ચોપાસે પ્રસરીઓ છે, પણ ક્યાં છે મેઘ તાઈં ધામ. તુને.
 સંસારી ધ બારી અશ્રુપાતો કરે, ધડી પળે ન ચિરામ. તુને.
 પશુ પક્ષીઓ ધન ધાન્ય વિના, કરે રઝળતાં તમામ. તુને.
 પૃથ્વીના જન સૌ મોટે પોકારે અરે ઓ રામ રામ રામ.
 છોટમ ઉરથી સર્વ દેવોને, કરેછે પ્રેમે પ્રણામ. તુને,

વડ સામીત્રી વૃત આજ પુણ્ય કરીએરે ઓ રાહ.

નમી નમીને મેઘ મહારાજ, તમેને વિનવ્યેરે;

ભાવ ધરી તુને ભગવંત, દીન રાત બજાયે.

બોક્ષાવૃત્રી અને ઉપવાસ, પરમાર્થ સજીવે.

રૂડા કરી શ્રાવણ સોમવાર, દુરાચાર તજીવે,

ધર્મથી વૃષ્ટિ થઇ સહો સુખ મયે,

બનશે જરૂર પુર આવીરે, શુર સંગાથે મેઘ.

જરૂર આવશે, ભાવશે વીજ, ચટક લટકરે,

વાદળ વીખેરી સુર્ય અસ્ત તેા થશે.

આવો આવો મહી માત દીપાવો, ધોરઅધાઈં મગનમાં છાઓ.

ભગત મગતથી ડોલાઓ. સારો અવસર લાઓ.

ચુર કરો રંકજનની પીડાઓ, દુર કરો અધર્મ ક્રીડાઓ,

સુણી ગરીબની બીનાઓ, છોટમ પર મેહેર લાઓ.

યૌવન ખીલ્યું આન્યા છી રસ પાન કરો ઓ રાહ.

કૃપાળુ મેઘરાજ વિનંતી મારી સ્વીકારો પ્રજા પોકાર

સુગ્રી આપ જલદીથી પધારો,

દયાની દ્રષ્ટ કરો, અરજ આ ઉર ધરો, થશે ઉપકાર ખરો.

પલકમાં પતલાં કરો હા હા હા હા કૃપાળુ મેઘરાજ.

આવી મહારાજ રાજ લાજ પ્રજાની વધારો,

દુકાળે માંડ્યો દાવો, પાકો ધર્મ રૂપ પુરાવો.
 દયા સાક્ષી મુકાવો, દાવો એનો રદ કરાવો. હા હા હા હા. કૃપાળુ.
 કાળ કળાયુગ સામે હઠો હઠીલાઈ કરે.
 અતી દીન ગર્વ ધરે, જીત્યો જીત્યો મુખ ઉચરે.
 બેરીસ્ટર સતયુગ ભડે, વકીલ દાન્ય પુન્ય વડે. હાહાહાહા. કૃપાળુ.
 કામ ક્રોધ મદ લોભ વકીલ દુકાળ તણા;
 દુર વિકાર દુરાચાર છે સાક્ષીઓ ધણા.
 પુરેપુરા સાક્ષી લીધા, અભીમાન બેરીસ્ટર દીધા.
 અચાવના સાક્ષી દીધા, કળીયુગે જવાન દીધા. હાહાહાહા. કૃપાળુ.
 ન્યાયાસનથી હઠી છંદ્ર દેવ એમ્બરમાં ગયા.
 મુદત તો લાંબી પડી, જુગાનીઓ બાકી રહી.
 છોટમ કહે આદત વડી, જીતુંજીતું કેસ લડી. હાહાહાહા. કૃપાળુ.
 ડરમાં તું દીડ સાથ છોકરાં ડરમાં તું દીલ સાથ. એ રાહુ.

આગ્રા કર મહારાજ મેઘને આગ્રા કર મહારાજ,
 નવ ઘટે તુને આ કાજ, મેઘને આગ્રા કર મહારાજ.
 લખી લખી ચાકુ કામજી વાંકુ,
 ધર્મ તણા કાર્ય અતીશય થાયે, ધર્મ રાજ તો એ મન ન મનાયે.
 કો કેમ કરી હવે પાર પમાયે, ન્યાય રાજમાં આ શું અન્યાયે.
 હવે તારી તીવ્ર વેન વાળી વીજળી સત્વર મોકલ.
 લખ રંક પ્રજ્ઞની દાજ. મેઘને આગ્રા.
 ચંદ્ર પ્રકાશે ક્યાં તુજ આશે.
 મહુ થયું મેઘરાજ હવે માનો, આટલો ક્રોધ ધરે છે તું શાનો;
 હઠ મુકી કંઈ થા હવે દાનો, ક્યાં સુધી હમથી દુર રેવાનો.

કૃપા કર ભાઈ હવે તો મુકાઈ ગયા.

- વગર તુજ સર્વ યશે તારાજ.

મેધને.

ઠ્ઠીને બહુએ, યાકયાં સહુએ.

તારે માટે બીક્ષાવૃત્તી સ્વીકારી, નીચળ્યા માગવા મોટા સંસારી;

આંખ ઉઘડી તોયે નવ તારો, શું આ વાત ગણે દીલ સારી.

નમતા તે આવળને વધતા તે બાવળ મહારાજ;

કહે છોટમ લળીને આજ, મેધને આજા કર મહારાજ.

આજ કૌતલરાયના કુંવરીને શણગારો સજની એ રાહ.

આવો આવો મેધજી લટકાળા, જવા દ્યો રીસ આ ધડીએ;

તમે રસણા છોડોને મટકાળા. જવા દ્યો રીસ આ ધડીએ.

આવો આવો ત્વરાથી આવો,

ધટે નહીં આવું જાઓ.

કલેકંઠરને શોભાવો;

આવું કરતાં શરમાઓ.

તમે તો સમજી છો એટલે કંઈ વધારે સમજવા પડે તેમ નથી
હવે માની જાઓજી મેધ બહાલા, જવા દ્યો રીસ આ ધડીએ.

પ્રજના સુણો પોઠારો પશુ પક્ષી ન મારો.

આતે શું ધર્મનો ધારો; કે આ શું કાયદો તારો.

ધર્મ બદલે તુજ અધર્મ આધરે સરને દુખી કરવા એ શું ધર્મ
કહે છોટમ મુકી દ્યો આળા ઠાલા, જવા દ્યો રીસ આ ધડીએ.

ચયા છોરે પતી તેજ ખ્યારી તનના ઉર હુશી વરી આજે એરાહ.

મયા ક્યારે, મેધ બહાલા, ઠાલા, કાલાવાલા કેમ સુણતાં ન જરીએ;
કેમ સુણતાં ન જરીએ, હાં કેમ સુણતાં ન જરીએ. મયા.

એમ વળીને વાડાં બેસતાં, નહી છુટકો તુંજ થાય;

ક્યાં જાશે જ્યાં મરાશે, ત્યાં જલ શો, સપડશે.

ધણા દીવસથી લોક થોક બંધ તુંજ પુઠે ફરીએ.

અથા ક્યાં.

ભળીને લળીને રતવન ધ્યેયી, માન અતીથય ખાય;

ધટે આવું, શરમાવું, નદીં સાર, કહે વારં.

અધર્મી કેતાં હમે તુંજને કેમ એવંક ધરિએ.

અથા ક્યાં.

નમ્રર ઉધડતાં રાજનગરનું પુન્ય કર્વે વેખાય;

કંઈ ભાજો ને નીંદાજો, કાળ કાજો, બરે કાજો.

એ કાળ કાળને બાળ કદી હમે તુંજ સ્તવન કરીએ,

અથા ક્યાં.

વૃક્ષ કાપવા રૂડા કલેક્ટરે રંકને દીધી રંજય;

એ આબાર, દિલ નિયાર, આવાર કંઈ સાર.

એ મનુષ્ય જન્મથી તુ કુર ઉલટો, સર્વ દીઝ કરીએ.

અથા ક્યાં.

માનવંત મ્યુનીસીપ લાટી કરા પ્રેસીડન્ટ;

નય શેઠ મહીમાઈ પ્રેમ ભઈ બડવીર ધર્મ ધુરન્ધ;

મુખે માગે, દુખ લાગે, સુખ એ વરસાવે.

હોટમ કહે ઠરશે, સરશે કાર્ય સદુ વીનવી વીનવી મરીયે.

દોહરો.

જન સૌ રાજ નગર તણા, કરો પુન્ય વેપાર;

ખોટ જશે નહીં તેહમાં, શાસ્ત્ર તણો એ સાર.

મેવરાજ રીઝાવવા, કીધું યથામતી માન;

દ્રોષ કોશ દ્રષ્ટી તણે સુધારશે મેરખાન.

ધીંગળ પાઠ નહીં કર્યો, નહી કવીનું મન;

અસ્થ વયે અન્નાસથી, જોડયાં પદ-પ્રમાણ.
 પરમાર્યને કાણે, કાડી મંડળી દાલ;
 પશુ પક્ષીને પોશ્યાં, કરી બીજારી કામ.
 દ્રવ્ય નહીં આપણુ કને, કરવો ઉચ્ચ ઉપકાર;
 કહો કષ્ટ પેરે અને, પુન્ય તણે વેપાર.
 કરી પ્રાર્થના ભેગથી, લેવું માગી અનાજ;
 પરમાર્યમાં આપવું, કહો પુન્ય કે પાપ.
 ટીકાઓ બહુ જન કરે, ધેંગી આંખમાં ધુળ;
 તેથી ડરવું શું હોલે, રોપ ધર્મના કુળ.
 જનો સૌ જાણી રહ્યા, મેદ મેદને મેદ;
 ધર્મ થકી, એ આવશે. એમાં નહીં સંદેહ.
 પરમાર્યક મંડળી થઈ, સંકળી શેરી માંય;
 લાલાવસાની પેળમાં, વસે સર્વ સંનુદાય.
 વણીક પાંચા ગાતીના. શેઠ ચુલીલાલ ઉદાર;
 મંડળી ઉભી કરવા તણે, લઘો શ્રમ અપાર.
 દધુભાઈ મુળચંદ ને નામે નરોત્તમદાસ;
 કીલાભાઈ વૈદ્યજાનને મનસુખ લઈ અવકાશ.
 સોધું ઉચકવા તણે, વદન દ્યો છે બાર;
 પરમાર્યના પુન્યનો ખાલભાઈ ઉપકાર.
 મુમખીની ખડકી વિશે ધર્મી કર્મી ઉદાર;
 હરીલાલ કર્તા અને લાલલાલ વસનાર.
 ચીમન, મોતીલાલને શે મો કુકુ બે બાત;

આવે અતી ઉત્સાહથી, પરમારયને કાળ.
 ધન્ય જનુની સર્વતી, જન્મ લીધા છે પ્રમાણ;
 પરમારયને કારણે, અરપણ કરતા પ્રાણ.
 છોટમ કહે ચક્ર એટલું મેઘ કરે જો મેઢેર;
 પીડાતાં સૌ પ્રાણીને, યાચે લાલા લેહેર.

જહેર ખમર.

આ ચોપડી કર્તાને ત્યાંથી સાંકડીશેરીમાં ઝુપખીની ખડકીમાં
 ધર નં. ૧ મળશે, અથવા છપાવી પ્રસાદ કરનાર જેઠાલાલ
 રણછોડલાલને ત્યાંથી મળશે. ઠે. સરસપુર વાસણુશેરીમાં ધર નં.
 ૨૫૬, અને દસ ચોપડીઓ ખરોદનારને એક ચોપડી ભેટ મળશે.
 અને નોટપેડ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં. પરદેશના માહકને
 મોરટેજ જુદું.

લી૦ કર્તા.

C. D. Mehetaji.

